

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.10.2001
KOM(2001) 583 endelig

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om indsigelse på Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne mod et forbehold, som
Den Islamiske Republik Pakistan har taget ved tiltrædelsen af konventionen om fysisk
beskyttelse af nukleare materialer**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Den 20. oktober 2000 bekendtgjorde generaldirektøren for Den Internationale Atomenergiorganisation i sin egenskab af depositar for konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, at Den Islamiske Republik Pakistan havde deponeret sit tiltrædelsesinstrument den 12. september 2000, og at konventionen var trådt i kraft for Pakistan den 12. oktober 2000. Alle EU's medlemsstater og Euratom deltager i konventionen. Pakistan deponerede sit tiltrædelsesinstrument sammen med en erklæring om, at landet "ikke anser sig for bundet af artikel 2, stk. 2, eftersom det anser brug, oplagring og transport af nukleare materialer i hjemlandet for ikke at være omfattet af konventionen".

Artikel 2, stk. 2, bestemmer, at konvention også, med nogle nærmere angivne undtagelser, finder anvendelse på nukleare materialer, der anvendes til fredelige formål, medens de befinder sig i brug, under oplagring eller transport i hjemlandet. Ifølge konventionen er en deltagerstat forpligtet til at levere samarbejde og bistand i størst muligt omfang til gentilvejebringelse og beskyttelse af stjålne eller på anden måde ulovligt tilegnede materialer over for de stater, der måtte fremsætte anmodning derom, men Pakistan vil med sin erklæring ikke være omfattet af denne forpligtelse, for så vidt angår brug af nukleare materialer i hjemlandet. Endvidere vil Pakistan ikke være nødt til at anvende de vigtige bestemmelser i konventionens artikel 7, hvis der begås en strafbar handling vedrørende nukleare materialer til fredelige formål, medens de befinder sig i brug, under oplagring eller transport i hjemlandet. Ifølge konventionens artikel 7 skal en række handlinger, f.eks. ulovlig besiddelse, brug, overdragelse, ændring, bortskaffelse og spredning af nukleare materialer, som sandsynligvis vil forvolde alvorlig overlast eller skade, tyveri og røveri samt svigagtig tilegnelse af nukleare materialer, behandles af Pakistan som en strafbar handling i den nationale lovgivning.

Implementering af forbeholdet vil medføre, at det ikke længere er obligatorisk at anvende konventionens operative bestemmelser om samarbejds- og bistandsforpligtelser i artikel 5, stk. 1 og 2, om behandling af visse handlinger som strafbare og om afværgelse af potentielle farer som følge af sådanne handlinger, for så vidt angår nukleare materialer i Pakistan. Imidlertid er sådanne tilsagn fra deltagerstaterne helt afgørende for formålet og hensigten med konventionen. Dette fremgår også klart af præamblen, hvor det udtrykkelig anføres, at et af konventionens vigtige mål er at afværge de potentielle farer, der ligger i ulovlig tilegnelse og brug af nukleare materialer, og at at der er et påtrængende behov for at vedtage hensigtsmæssige og effektive foranstaltninger til at straffe sådanne forbrydelser. Endvidere understreges det, hvor vigtigt det er, at nukleare materialer beskyttes fysisk under anvendelse, opbevaring og transport i hjemlandet. På dette grundlag bør EU-medlemsstaterne og Euratom som parter i konventionen gøre indsigelse mod Pakistans forbehold som værende uforenelige med konventionens formål og hensigt, også selv om konventionen ikke forhindrer, at der tages generelle eller specifikke forbehold, og parterne bør fremsætte deres indsigelser hver for sig. For at indsigelserne kan få den ønskede retsvirkning, skal de forelægges senest den 20. oktober 2001¹.

¹ Den Internationale Atomenergiorganisation har som depositar bekræftet denne dato; ifølge artikel 20, stk. 5, i Wienerkonventionen om traktatretten betragtes et forbehold som godkendt, hvis der ikke er gjort indsigelse mod det ved udløbet af et tidsrum af tolv måneder efter, at forbeholdet er bekendtgjort.

Ifølge Euratom-traktaten, bl.a. artikel 101, andet afsnit, kan Kommissionen kun med Rådets godkendelse gøre indsigelse på Euratoms vegne. Kommissionen foreslår, at Rådet vedtager vedlagte afgørelse i rette tid og dermed bemyndiger Kommissionen til på Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne at gøre indsigelse mod førnævnte forbehold, som Den Islamiske Republik Pakistan har taget.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indsigelse på Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne mod et forbehold, som Den Islamiske Republik Pakistan har taget ved tiltrædelsen af konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 101, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Atomenergifællesskab deltager i konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer.
- (2) Den Islamiske Republik Pakistan har ved tiltrædelsen af konventionen den 12. september 2000 taget et forbehold bl.a. om, at landet ikke anser sig som bundet af bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i konventionen.
- (3) Et sådant forbehold skaber tvivl om, om Den Islamiske Republik Pakistan går fuldt ind for konventionens formål og hensigt -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kommissionen bemyndiges til på Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne at forelægge vedlagte tekst for generaldirektøren for Den Internationale Atomenergiorganisation i dennes egenskab af depositar for konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, som indsigelse mod det forbehold, som Den Islamiske Republik Pakistan har taget ved tiltrædelsen af konventionen den 12. september 2000 med hensyn til konventionens artikel 2, stk. 2.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*

² EFT C ..., ..., s. ...

BILAG

Det Europæiske Atomenergifællesskab har nøje gennemgået den erklæring, som Den Islamiske Republik Pakistan fremsatte ved tiltrædelsen af konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer vedrørende artikel 2, stk. 2.

Det Europæiske Atomenergifællesskab gør indsigelse mod dette forbehold, som skaber tvivl om, om Pakistan går ind for konventionens formål og hensigt.

Denne indsigelse udelukker ikke, at konventionen træder i kraft mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan.